

ZA SVOBODU

10.3.1951. OBĚŽNÍK ČESKÉ NÁRODNÍ SKUPINY V SYDNEY
INFORMATION BULLETIN OF THE CZECH NATIONAL GROUP

Rozklad Rady svob. Československa.

BOUŘLIVÉ ZASEDÁNÍ RADY - NÁVRH NEDŮVĚRY PŘEDSEDOVI DR. ZENKLOVI
NÁRODNÍ SOCIALISTÉ OPUSTILI ZASEDACÍ SÍN - RADA SE ROZCHÁZÍ
NOVÝ KOMITÉT ZALOŽEN NÁRODNÍMI SOCIALISTY - NAR. VÝB. SVOB. ČSL.

Zpravodajská kancelář Free Europe Press Service vydala dne 30. I. t. r. tuto zprávu: "Rada svobodného Československa, organizace politiků a býv. diplomatických úředníků v exilu, ustavená před dvěma roky ve Spojených státech se rozešla na schůzi, která se konala ve Washingtoně dne 25. ledna t. r.

Po několik měsíců se již vedl před očima veřejnosti zápas mezi různými národními a politickými skupinami a osobnostmi této Rady, zvláště však mezi slovenskými demokraty, českými sociál. demokraty, českými katolíky a jinými občanskými skupinami na jedné straně a českými národními socialisty spojenými s hrstkou s nimi sympatisujícími osobami na straně druhé. Sloveňtí demokraté byli zvláště nespokojeni s protislovenským stanoviskem čes. nar. socialistů, kdežto ostatní opoziční skupiny byly dotčeny jejich diktátorskými a totalitními svyky.

Rozpory vyvrcholily na bouřlivém zasedání Rady dne 25. ledna t. r. v němž 17 členů Rady z 30ti přítomných hlasovalo pro vyslovení nedůvěry dr. Zenklovi, národně-socialistickému předsedovi Rady. Národní socialisté, provázeni několika svými stoupenci pak odešli a zahájili ve vedlejší místnosti vlastní schůzi. Za chvíli se vrátili s projevem v němž konstatují že Rada svobodného Československa se rozešla a přestala existovat. V odvodnění uvedl dr. Zenkl, že straničský systém se neoceďčil a že "delegáti" politických stran stejně "nikoho nezastupovali". Dr. Zenkl dále prohlásil, že za ním a jeho přáteli je mnohem representatčnejší skupina bývalých ministrů a diplomatů s nimiž vytvořili novou organizaci "Národní výbor svobodného Československa". Tento nový výbor vede Dr. Zenkl. Je v něm osmáct členů, mezi nimiž je dr. Fejrabend, býv. ministr Protektorátní vlády a pozdější ministr v Londýnské vládě dr. Beneše, dále Dr. Brdlík, Dr. Papanek, Nosek, Dr. Ripka, Firt, Dr. Rašín, Dr. Hřebík, gen. S. Inger, Dr. Kočvara, Dr. Kimmek, Vojta Beneš, Dr. Žák, Blaho, Pavlov, Dr. Dieska. - potud zpráva.

Očekávali jsme tento politický pankrot již dávno. Vlastně jsme jej předpověděli brzo po té, kdy se zrodila ve Washingtoně Rada svobodného Československa. V listě Českého Národního Výboru v Londýně ČESKÝ BOJ č. 10-11 ze dne 19.3.1949 byl otištěn úvodník se zprávou o ustavení Rady s několika poznámkami. Neškodí připomenout aspoň toto: "Je naší povinností upozorniti veřejnost na konce tohoto organizovaného šíření nepravd a nebo polopravd. Konce, jež budou působit na důvěřivé stoupence lidí z Národní Fronty i z agrární strany jako ledová sprcha". Domníváme se, že dnes nikdo nepopře, že ČESKÝ BOJ vystihl pravdu skutečností. Informační list České Národní Skupiny v Sydney ZA SVOBODU, ze dne 10. srpna 1950 upozornil českou emigraci v Australii na pokračovatelku Národní Fronty "Radu" v článku "Před rozpadem t. zv. Rady svob. Čsl." Varoval tak nesvědomité organizátory různých sdružení s nejasnými cíli, aledř falešným posláním. Snad postačí vzpomenout "prohlášení" volající Pravda Vítězí a také: "...postaviti se za Radu svob. Čsl., jako za jedinou reprezentantku demokratických a protikomunistických exulantů". Rada přestala existovat! Dva roky klamali neinformované politické uprchlíky. Dva roky hazardovali životy důvěřivých doma. Dva roky vyhazovali peníze plnými hrstmi a žili při tom sami jako pašové. Hádali se spolu ne o zásady, ne o to jak zajistit lepší příští svého náro-

da a jak přemoci bolševický teror v těžce zkoušené vlasti. Ne, oni se hádali dva roky o posice a o místa. Je to zcela přirozené, neboť šlo jen o bezideové spojení za účely prospěchářskými. Sešli se, rozešli se a možná že se zase znovu sejdou, uvidí-li v tom prospěch a výhodu.

Jen jednota založená na programových zásadách může vydržet nápor doby a přispět k osvobození národa. Tam, kde je diktatura, lze udržet jednotu snadněji, jak to ukázal londýnský režim dra Beneše za II. světové války. Ve Washingtoně si však nemohli dovolit dr. Zenkl podobné metody. Následek nemohl být jiný, než jaký se nyní dostavil. Je to prostě rozklad tělesa v němž má každý účastník jiný zájem. Nezmohli se ani na dohodu o minimálním politickém programu, odpovídajícím požadavkům doby a vývoje. I v politice platí zakonitost; kdo jich nechápe, není politikem a musí ztroskotat. Běda, je-li v rukou takových politiků osud národa!

:::::

Mám takový dojem.

slovo ODBOJ - špatný pojem.
Uprchli jsme do boje,
nebo vskutku OD boje?

Balada Československá

Začalo to idylicky jako vždycky:
námluvy a líbánky a - přišli Rusi!
Básník, nerad, příběh končit musí.
(SFB)

:::::

ROZHODUJÍCÍ ČIN PROTI BOLŠEVISMU

Česko-Sudetoněmecká dohoda, podepsaná dne 4. srpna 1950 v Mnichově gen. Prchalou a dr. Lodgmanem stala se předmětem zájmu světového tisku a rozhlasu. Byla to první politická událost, kterou nemohl zamlčet ani tisk, ani rozhlas v rudém Protektorátě, zvaném Československo.

Bolševici rozpoznali, že je to první rozhodující politický čin zahranič -ního vedení české emigrace, který je jim opravdu nebezpečný. Proto se zprvu pokoušeli věci umlčet. Po několika dnech byli přinuceni změnit taktiku. Zprávy ze všech koutů ČSR jim hlásily, že lidé se z cizích rozhlasových stanic dozvěděli o této dohodě a že se zprávy šíří šeptandou jako povodeň. A co více, že se dohoda setkává se zájmem a souhlasem!

Potom teprve byla uvedena do chodu bolševická mašina a od té doby pracuje na plné obrátky. V tisku i rozhlase, na mezinárodních sjezdech i na schůzích stran NF a t. d. Tažení proti dohodě Čechu se Sudetskými Němci vyvrcholilo t. r. projevem Klementa Gottwalda a předsedy vlády Zápotockého na I. sjezdu čsl. obránců míru. Oba se velmi rozčilovali, proklínali a hrozili šibenicí a kriminály. Řec Zápotockého je oficielním potvrzením, že u nás mnoho lidí souhlasí s touto dohodou.

Bolševická propaganda se ovšem snaží vnést do věci zmatek. Tvrdí, že dohoda je dílem československých zrádců-emigrantů a spojuje se jménem Prchala i jméno Zenklovo, Ripkovo i Feierabendovo. Bolševici vědí, že nemohou o Českém národním výboru v Londýně s gen. L. Prchalou v čele, říci nic špatného. Proto spojují osobnosti Českého Národního Výboru (ČNV) s bývalými svými kamarády z Národní Fronty, na které mají spoustu kompromitujícího materiálu. Kromě toho vědí v Praze, že velká většina českého národa nechce o těchto nelávných bolševických kolaborantech ani slyšet a že dokonce i jejich přátelé a známí jsou dnes naladěni proti nim. Bolševici těžiz bezohlednosti všech těch Zenklů, Ripku a jejich vykonných orgánů, kteří z bezpečných krytů vybízeli od r. 1948 své přátele doma "aby něco dělali". Chtěli tak prokázat na Západě, kam utekli teprve když dosloužili bolševikům, že mají spojení na domov a že mají za sebou řady stoupenců. Řídili se ostatně jen vzorem svého učitele dr. Beneše, který nejdříve sám před nacisty kapituloval, utekl a pak vyzýval bezbranný lid k hromadnému odporu proti nacismu. Výsledek těchto výzev a podněcování byl dnes ještě tragičtější. Ač není válka a ač nedošlo k žádné revoltě, přece byli svedeni lidé věšeni a odsuzováni do žalářů a pracovních táborů. Účelu však bylo dosaženo, neboť pan Zenkl má postarano o chléb náš vezdejší a přátele doma o věčnou slávu.

Bolševici spojováním jména Zenklova s dohodou ze 4. srpna 1950 a se jménem gen. Prchaly chtěli využít dnešní situace, protizenklovské nálady doma. Chtěli tak obrátit české veřejné mínění proti dohodě. Nepovedlo se jim to, neboť každý doma ví, že ČNV v Londýně s předsedou Prchalou byl již za dob Benešových proti jakýmkoliv nedomyšleným akcím, jimiž se jen hazardovalo životy nejlepších lidí ve vlasti, kteří jsou bezmocni vůči slídivému

... pomocné policie. Domov se dnes přesvědčil o vážné práci ČNV v Londýně, která nepracuje s reklamními bubny, nýbrž bojuje proti bolševismu novou ideologií, novým českým politickým programem a politickými činy.

Domov dnes ví, že ČNV je proti každému dobrodružnému podniku, který vyvolává jen krvavou odvetu, ale že za to tím úsilovněji sbírá síly ke konečnému zápasu. Domov ví, že ČNV doporučuje, aby bolševickému násilí bylo čeleno velkým bratrstvím ducha a srdcí, které by postavilo hráze uměle vyvolanému mravnímu rozvratu a bránilo se jedu nenávisti a závisti náboženstvím pokory a lásky. Domov dnes ví a chápe zásady ČNV, který doporučuje bojovat proti bolševismu odstraňováním příčin nespokojenosti, ať národní či hospodářské nebo sociální. Přímá a poctivá politika ČNV znamená napřimování zkrivených a nesmiřitelný boj proti zbabělosti a oportunistu.

Dr. K. Locher

:::::

N e c e l é p o k á n í .

Čteme-li pečlivě exilní listy, často se pozastavíme na různých doznáních, sněhových více-méně uprimně. V letákovém časopise SVOBODA napsal Pavel Tigríd m. j.: "Uvažme jen, že jsme my, demokraté v třetí republice takřka úplně podlehli komunistickým lžím a heslům. Spolu s komunisty jsme vlastnímu národu lhali, tu vědomě tu nevědomě, ponevadž říci pravdu jsme si netroufali. Říkali jsme lži nebo polopravdy o lidu a jeho svobodách i právech a věděli jsme při tom, že celý běh pokvětové politiky vede k omezení těchto prav a svobod. Dovolili jsme budovat veřejné mínění a život na legendách o zahraničním odboji, o barikádnicích a osvobození Rudou armádou a o revoluci jako humaní síle. Místo pravdu živili jsme národ prázdňou slamou pověr o jednotě, jež byla jasnou totalitou, o dělnické a intelektuální elitě národa - jež byla po pravdě prolezlá nízkým prospěchářstvím, a o skvělosti mladé generace, která ve skutečnosti byla těžce poznamenána okupací...." A pokračuje: "Tvrdili jsme spolu s komunisty bezostyšně, že prožíváme zlatý věk tvůrčího vypětí ve vědě i umění a zatím jsme procházeli údobím prokazatelné sterility".

To jsou slova žurnalisty, který byl dobře zasvěcen do zákulisní politiky let 45-48. Dlouho po něm začala se objevovat další doznání, pronášena velmi nesměle. Přiznávají, že podporovali něco, co bylo národu také škodlivé a tím se přičinili o únor 1948. Vědomě však zapominají těch, kteří tento vývoj předvíдали za druhé světové války a těch, kteří raději již v r. 1945 opustili vlast, aby nebyli přinuceni sloužit zlu. Zapominají těch, kteří pro čistotu charakteru byli vehnání do československých koncentračních táborů justici lidových demokratů.

Příznačné je, že pisatelé těchto doznání jinak píší a jinak jednají. Přiznávají chyby a dušují se, že je nebudou opakovat. Činí tak proto, aby utišili svědené a obelhané a tak nabyli oprávnění pokračovat v politické činnosti. Schází jim však nejen dostatek odvahy, ale i čistota charakteru, aby byli schopní předstoupiti před národ a říci: Nejen, že jsme lhali, podváděli ale i pomáhali zavírat, všesť své politické odpurce. Pravdu měli ty stovky pověšených a ubitých ve věznicích, na které jsme spolupodepsali retribuční dekrety a jimž jsme nedovolili obhajobu.

Podivné to necelé pokání těch politiků, kteří o sobě rádi tvrdí, že jsou demokraté a křesťané v duchu zásad Mistra Jana "Mluv Pravdu, Braň Pravdu" a své nečisté svědomí zakrývají štítem s velkým nápisem PRAVDA VÍTEŽÍ!

(L. Čenský)

:::::

ČESKOSLOVENSKÁ NOTA ze 7. února t. r. zasláná vládám Spojených Amer., Francii a Velké Británii, která doplňuje sovětskou notu z 5. února t. r., nepřímo útočí na dohodu z 4. srpna 1950 uzavřenou mezi ČNV a Sudet. Němci. a činnost Federálního Výboru v Bonnu. V notě se m. j. praví: "... Západní mocnosti zneužívají skupin Němců vysídlených z Československa... Podporují a živí touhu po odvětě a po revisi platných mezistátních usnesení. V poslední době pak Západní okupační mocnosti začleňují do svých plánů a organizují vlastizrádoce, utečence z Československa, kteří ve své nenávisti k vlasti se spojují s bývalými nacistickými zotročovateli Československa a snaží se osnovat plány na nové zotročení národa pomocí jeho katů..." Pražská vláda poznala mezinárodní dosah česko-sudetóněmecké dohody. Protestuje notou. Zkrachovali exilní politici Národní Fronty její dosah dosud nepochopili a snad ani nepochopí.

Ú n o r 1 9 4 8

Obelhávali by jsme sami sebe a falšovali historii českého národa, kdyby - chom přijali za historický fakt tvrzení několika zkrachovalých politických karieristů Národní Fronty v exilu, že v únoru 1948 byla v ČSR nastolena komunistická diktatura převratem resp. pučem. Kritický pozorovatel nezátížený politickou nenávisť zjišťuje, že v únoru 48 došlo k vystřídaní několika členů vlády, jakož i většího počtu osob ve správních úřadech. Nově sestavená vláda zdůraznila plnění vládního programu sestaveného v Košicích a schváleného v r. 1945. Odstoupiví ministři odstoupili dobrovolně, nebyli sesazeni, ani donuceni k odstoupení (charakteristické pro puč nebo převrat). Osoby držící v rukou téměř všechnu státní moc (president republiky s funkcí nejvyššího velitele branné moci, ministři; vnitra, zahraničí, branné moci s ministerským předsedou) zůstali na svých místech v Národní Frontě.

Francie je jisté zemi demokracie, která od r. 1944 vystřídala mnoho ministerských předsedů a do dnešního dne 16 vlád. Jedna vláda dělala pravý opak vlády druhé či třetí a přece nelze ve Francii mluvit o pučích či převratech, to proto, že Francie demokracii měla a má, kdežto v ČSR od r. 1945 demokracie nebyla.

V Košicích vytvořená diktatura Národní Fronty potlačila základní zásady demokracie vnučením čtyř privilegovaných stran. Rozklad započal, když socialistické strany (sociální demokrate a národní socialisté) společně s jedinou nesocialistickou stranou lidovou (katolíci) odstranily ze svých řad na základě Benešova "Dekretu" odpůrce bolševismu a lidové demokracie, dále skutečné zastávce demokratických práv. Postižení byli především staří politici političtí pracovníci, jejichž politické strany byly "demokraticky" zakázány NF, dále zkušeni národohospodáři obviněni z kolaborace. Tyto velké ztráty politických pracovníků a národohospodářů byly rychle nekomunistickými stranami doplněny z řad privilegovaných partizánů, vojáků, vězňů s polomeným závrám a t. d. Komunisté však ze svých řad de facto nikoho nevytloučili, naopak, zkušeni pracovníky hledali i mezi "kolaboranty". Tak se stalo, že proti školeným komunistům na straně jedné stáli nezkušeni, k politickému boji nedozralí, na straně druhé.

Komunisté byli ve značné výhodě již tím, že na každém úřadě, počínaje kanceláří presidenta republiky, všech ministerstvech, všemocném ÚRO^{ns} své důvěrníky s rozsáhlou kompetencí, kteří zaručovali podporu ve všech akcích. Zbývající strany dostávaly na těchto úřadech nezbytný úsměv a příslib. Komunistická strana šla od května 45 za netajeným, vytčeným cílem: - úplné ovládnutí Národní Fronty. Vždyť Lenin učil: "V nových podmínkách imperialistického kapitalismu je nutno přejít k novým formám třídního boje, z nichž rozhodující je boj mimoparlamentní, t. j. přímá akce proletariátu za uchopení politické moci." Pečlivou přípravou k tomuto mimoparlamentnímu boji a přímé akci proletariátu byl všemi stranami NF nesčetněkrát vyzdvihovalý dvouletý plán, jehož osou byl budovatelský plán komunistické strany.

Nelze se proto diviti, že po dvou letech t. zv. protikomunistická oposice v jednotné NF, postavená před několik stovek ozbrojených rudých milicionářů, propadla panice a zbabělému strachu. Připomeňme si aspoň v hrubých rysech běh udalosti v únoru 48:

- Pátek 20. února: Vyvrcholení krise v NF. Demise několika ministrů. Komunisté zahájili útok.
- Sobota 21. : Komunisté svolávají tabor lidu na Staroměstském náměstí, mobilisují rudou milici, která rozkrádá beztretně vojenské sklady. Zahájena akce t. zv. akčních výborů NF. Katolíčtí biskupové vydávají směrnice pro duchovní; Zenkl: Zachovejte klid a rozvahu!
- Neděle 22. : Oznámení generální stávky. Komunisté vyhlašují další znárodnění podniku a pozemkovou reformu.
- Ponděli 23. : Vytvořen ústřední akční výbor NF. Rozklad v t. zv. nekomunistických stranách.
- Útery 24. : Jedn hodinová generální stavka.
- Středa 25. : Gottwald oznamuje na manifestačním shromáždění na Václavském náměstí, že byl pověřen presidentem dr. Benešem sestavením nové vlády.

Vidíme, že komunisté během šeti dnů postupovali celkem pomalu, postupně dosahovali malých úspěchů. Neztratili však kurs, čímž získali jakousi "morální převahu" a vnesli do řad svých odpůrců bezpříkladnou paniku. Tentokrát

nezapomínali slov Stalina: "Jde o to, vybrat z několika úkolů, které stranu očekávají, právě onen nejbližší úkol, jehož vyřešení je nejdůležitější a jehož provedení zajišťuje úspěšně vyřešení ostatních nejbližších úkolů." Proto ve vhodné příležitosti - po ukončení dvouletky - vyprovokovali komunisté své služebníky v NF k akci. Tito podali demisi v domění, že ji prezident republiky nepřijme a že se vrátí s "morálním vítězstvím". Pustili se do hry, aniž by předem poznali sílu protivníka a jeho možnosti s kterým v roce 1945 nastoupili společnou cestu.

Nazývají-li komunisti společně se svými kolaboranty v NF období od května 1945 do února 48 demokracií a zápasem o charakter státu, pak události v únoru jsou pouze zakončením vyvojového stadia a zajištěním vítězství. Ujímme však pravého výrazu a nazveme období 1945-48 bezpříkladnou kolaborací několika politických karieristů nekomunistických stran s dominujícími komunisty v NF, kteří byli chlebedárcem ve vhodné chvíli vyloučení ze hry, když projevíli nechuť stoprocentně plnit sliby, ke kterým se v Moskvě, v Košicích a v Praze zavázali. Proto jako živelní destruktivní byli vyvezeni - za hranice.

(V. C.)

: : : :

RUDE PRAVO (středa 27. prosince 1950) přineslo zprávu o ustavení Federálního Výboru v Bonnu v které m. j. praví: "Reakční emigrantská sebran-ka upadá stále hlouběji do bahna zrady a ukazuje svou tvář, tvář nejhorších pomahačů imperialistických válečných štváčů. Spojila se s nejuhla-nejšími nepřáteli našich národů, sudetoněmeckými fašisty za jediným cílem: rozpoutat válku proti naší zemi, likvidovat Československo, zničit to, co si náš lid svým obětivným zápasem vybojoval. To je jediná její naděje! - Proto před časem zrádní emigranti uzavřeli se sudetskými fašisty do-odu o zřízení německo-české federace na místo naší republiky. A nyní vytvořili v Bonnu společný t. zv. sudetoněmecko-český federativní výbor. - Jak oznámil hamburský rozhlas, v předsednictvu bonnského sudetoněmecko-českého federativního výboru jsou zrádce Prchala, předseda t. zv. národního výboru Čechu v exilu a s německé strany dr. Lodgmann, dále dva poslanci loutkového bonnského parlamentu, pocházející ze Sudet, vatikánský agent Schütz a schumanovec Reitzner. V přijaté resoluci se "federativní výbor" hlásí k zásadám útočného Severoatlantického paktu a odmítá Jaltskou a Postupimskou dohodu, zvláště odsun Němců. - Zrádná emigrace se našla se zaprisahými nepřáteli svobody našich národů. Prozradili, co se skrývá za myšlenkou "federace" - likvidace Československa". Zpráva končí: "Československý lid k nim cítí nejhlubší opovržení a odpor. Svou nejustilovnějš-ší práci na výstavbě socialismu ve své vlasti, svou rozhodnou belostí do-sáhne toho, že zločinné plány reakčních zaprodanců budou zmařeny."

NĚMECKO NA OBZORU je článek v 42. čísle časopisu *Národ* v kterém se praví: Německo se stává prvořadým politickým činitelem v Evropě i bez ministerstva zahraničí a bez armády a ovlivňuje mezinárodní politiku svou prostou existencí. Stát početností a výsleptostí Německa, ležící na křižovatce záj-mů, nemůže být odsouzen na dlouho k bezvýznamnosti ani v takovém případě, že by svět byl jednotný. Upozorňovali jsme již dlouho na to, že se s Německem bude muset počítat ve světové politice, protože se dříve či později vrátí do rady velmoci. Aby to člověk viděl, nepotřebuje ani genia-lity, ani zvláštního bystrozraku. Stačí, aby nebyl totálně slepý, jako je zdrcující většina českých a slovenských politických batolátek, sdružených ve washingtonské stolní společnosti a jejich filiálkách.

Politický zápas mezi Západem a východem se rychle změnil v nadbíhání Ně-mecku. Obě strany Německo potřebují. Sověty poskytují ochotně výhody a kon-cese svému pásmu Německa, t. zv. demokratické republice, s klidným svědomím, že je budou moci odejmouti kdykoliv se jim zachce, protože tuto republiku ovládají stejně svými agenty. Západ ochotně, ale neodvratně, je nucen také činit koncese Německu, které ovšem nebude moci odvolati, protože Federal-ní republika se stává nezávislým státem. Je to otázka krátkého času, kdy Německo, jež se sblížilo s Francií a stává se nepostradatelným Západu, bu-de mít i zevní znaky naprosté nezávislosti, od ministerstva zahraničí až k ministerstvu války (či národní obrany či státní bezpečnosti). Je již v Evropské radě. Zítra bude v Atlantickém paktu. Požití bude důležitým či-nitelem v poradách západních spojenců. - Německo prohrálo válku, ale na kolbišti diplomatickém vyhrálo znova své postavení, dříve než oficiálně skončil válečný stav a než byla podepsána mírová smlouva. Stalin, který pro-budil Západ z mnohého ošidného snu má hlavní a rozhodnou zásluhu na tom, že se věci změnil tak rychle.

VEŘEJNÉ PROHLÁŠENÍ REPRESENTANTA SOKOLA A ČESKOSLOVENSKÉHO NAR. SDRUŽENÍ v Sydney. Na valnou hromadu Sdružení Australských Slováků konané dne 31. prosince m.r. se dostavil nikým nezván Čechoslovák slovensky mluvící p. Ing. J. Prochotský. Nebudeme ličit závratnou kariéru pana inženýra ve vlasti, počínající členstvím v Hlinkově Gardě kde za nevšední horlivost byl vyznamenáván účastí na poradách a přeškolovacích kurzech Hitlerjugendu ve Vídni a Berlíně, ani jeho odchodem k t.zv. partizánům komandovaných rudými komisáři. Co bylo v době války, to bylo. Nejsme mstitelé. Nebudeme ličit funkce pana inženýra v exilu od členství v Radě svob. Československa, přes funkce jednatele č. 2 a vzdělavatele v Sokol-Sydney (župa Dr. Beneše), předsednictví v Československém nar. Sdružení PRAVDA VÍTEŽI, funkcí v čl. sružení v Melbourně a.t.d. Práce pro vlast se neplatí a věříme, že pan inženýr své povinnosti plní stoprocentně. Nedovedeme si však vysvětlit, proč pan inženýr se vetřel na schůzi SAS a tam k údivu všech přítomných prohlásil: "Ano, slovenský národ urobil chybu, že nespolupracoval s režimem. Urobil chybu, že jeho charakterní synovia nespolupracovali s komunistickým." Nás všechny těší jen fakt, že charakterní Slováci s komunistem nespolupracovali, jak zjistil a musel zjistit pan inženýr ještě v době co by partizán. Doporučoval-li pan inženýr spolupráci s komunistem a po pěti letech tuto spolupráci zdůrazňuje v Australii nebude zajímat nás pan inženýra dráždí také osoba gen. Prchalý. Dr. Beneš se vyjadřoval o gen. Prchalovi a členech Národního výboru v Londýně "oposiční politikové", ale pan inženýr prohlásil na schůzi SAS, že "gen. Prchala je fašista". Důkazy ovšem nepodal, což bývá zvykem "československých politických uprchlíků".

VYPLNILI JSTE JIŽ PŘIHLÁŠKU SOKOLA? Ne-li, nedivte se, že s přihláškou musíte vyplnit t.zv. Sokolský dotazník, který svou zvědavostí a policejním výsledkem připomíná dotazník lidovědemokratické SNB. Tato tělocvičná organizace musí vědět: 1) povolání v ČSR, 2) poslední bydliště v ČSR, 3) datum příjezdu do Austrálie 4) zda hlášený přijel v rámci IRO či na vlastní útraty 5) číslo registrační legitimace, 6) vojenskou službu a hodnost v ČSR a zahraničí. Mimo jiné dotazník končí: Jsem si vědom, že z řad sokolstva jsou vyloučeni komunisté, nacisté, fašisté a živly protidemokratické. (Což vše se stvrzuje vlastnoručním podpisem). Zdá se, že autor dotazníku si neuvědomil, že není v lidové demokracii ale v A u s t r a l i i!

Dr. RUDOLF LODGMAN v. Auen, který podepsal za Pracovní pospolitost k ochraně sudetoněmeckých zájmů dohodu ze dne 4. srpna 1950, narodil se r. 1877 ve východních Čechách a po studiích v Praze se věnoval politickému životu. Od r. 1906 byl činný v německé národní straně a stal se za ni r. 1911 poslancem vídeňského parlamentu. Hájl již v Rakousko-Uhersku program sebeurčovacího práva národů a zastával jej i proti většině svých kolegů, kteří chtěli využití mocenské převahy, jež se naskytlá za války Němcům v monarchii. Na podzim 1918 byl zvolen zemským hejtmanem v "Deutschböhmen" a bránil právo svého národa na sebeurčení. Čsl. branné síly likvidovaly tyto snahy. Ústava ČSR, odhlasovaná bez účasti zástupců jinonárodního obyvatelstva, rozhodla proti jeho tužbám. Dr. Lodgman byl r. 1920 zvolen poslancem Národního shromáždění v Praze, v jehož zasedání postavil na pranýř Dr. Beneše, který schválil centralistickou ústavu ČSR. Byla v naprostém rozporu s memorialem č. 3 jímž dr. Beneš, jako čl. delegát na mírové konferenci v Paříži, že ČSR bude mít ústavu podobnou švýcarské. Od r. 1925 se Lodgmanova politika stále zřetelněji rozcházela se směry, které nabyvaly mezi sudetskými Němci vrchu. Když i později odmítl vstoupit do nacistické strany, byl zbaven všech existenčních možností a přežil válku jen díky obětavosti přátel. Roku 1945 byl dr. Lodgman čl. úřady vzat do vazby a později vyhoštěn. Od příchodu do Německa žije v nejkromnějších poměrech v táborech mezi uprchlíky. Pro svůj pevný charakter požívá plně důvěry svých krajanů a byl proto zvolen jejich mluvčím v Západním Německu.

KULTURNÍ KOMISE ČSL. STRANY NARODNĚ SOCIALISTICKÉ v 41. čísle časopisu PRAMEN (20. června 1947) za řízení redakce Vlad. Peroutka uveřejnila článek "Návštěva v Melbourně" v kterém se praví: "Obchody jsou plné, spíše však plné lidí než věcí, jež by stály za koupení. Myslíli byste zrovnu, že je báječné moci kupovat bez lístků zdanlivě neomezené množství bot a punčoch, ale když se dáte do kupování skutečných bot a skutečných punčoch, není obrázek tak růžový. Punčochy jsou silné a lesklé (dámeké); těch několik párů pavučinek je vyprodáno deset minut potom, co přijdou do obchodu. S botami je to stejné: jen zázrakem najdete vprvních pěti obchodech svou velikost v dobré kvalitě! A na jiném místě se praví:

"Melbournu, jako všem ostatním městům v Australii chybí několik tisíc obytných domů. Je téměř nemožné najmout nebo koupit si dům obvyklým způsobem. Snad byste mohli mít naději, že se o nějakém dovíte, jestliže můžete nabídnout něco vzácného, třeba nylonové punčochy nebo cigarety(!!)" O možnosti ubytování v hotelu autorka píše: "Po několika namáhavých dnech jsem poznala, že je zhola beznadějně už jen pokoušet se o obstarání lůžka ve spacím voze, místa v letadle a jistě i pokoje hotelů, jestliže neznáte člověka, který zná zase jiného člověka, který zase - z určité vážnosti k vám za peníze či protislužbu - vám nějaký přenechá. A stejný je postup v každé lepší restauraci." Autorka dodává: "Shodou okolností je teď v Australii víc potíží, než by se dalo v nehorším snu očekávat v poválečné Evropě. (!!!)" Takto a ještě jinými nesmysly informovala "kulturní komise československé národně socialistické strany", lid ve vlasti, aby ukázala bídu "kapitalistického světa" a vysoký životní standart v poválečné Evropě států lidové demokracie! Je to jen malý ukázk jak strana dovedla se odcizit národu a sloužit bolševismu - strana dr. Beneše!

EMIGRANTI DO ARMADY. Před časem přinesl australský tisk zprávu o možnosti vstupu cizinců - Novoaustralánů do armady. Pro zájemce uvádíme original textu. - The Minister for Army, Mr. J. Francis, said New Australians would now be accepted for enlistment in the Australian Regular Army and Citizen Military Forces.

Two categories of New Australians would be accepted.

- 1) Those who have resided in Australia not less than 12 months and who intend to apply for naturalisation.
- 2) Those who have resided in Australia more than six months, who have previously served in British Commonwealth or Allied forces and have been honourably discharged and who have signed an undertaking to make application for naturalisation.

S c r e e n i n g

The recruits must know enough English to absorb military training at the same rate as Australian recruits. They would be subject to security screening and would be required to take the oath or affirmation prescribed in the Defence Act.

KONEC LEGENDY-V Chicagu vychází Husův Lid, organ čs. protestantů v Americe. V jeho redakční radě je známý český historik prof. Odložilík. Tento měsíčník, ac zachovává linii československou, ostře se staví proti zneužívání Masarykova jména falešnými proroky mezi uprochlíky z ČSR, kteří se často "podvodně dovolávají jména Husova i Masarykova." V posledním čísle napadá HL neobyčejně ostře bolševický režim v Praze a jeho nelidské metody. Upozorňuje, jak chorobně zvrácený a davově hystericky je způsob psaní tisku v ČSR, kterým jsou všechna vládní zvěrstva schvalována - dětskými školkami počínaje a úvahami universitních profesorů konče. Časopis konstatuje, že to vše učinilo konec jedné legendě, která se zrodila za minulé války, když nacisté byli na vrcholu moci. Tenkrát se začalo říkat, praví HL, že jenom Němci jsou schopni takových zvěrstev, jako bylo hromadné vraždění Židů a politických vězňů a jejich týrání - že jen Němci jsou "krvelačné bestie". Tato legenda, pokračuje HL, se stala z nejpopulárnějších a komunisté dovedli z ní vytěžit nesmírný kapitál. Velmi rafinované a úspěšně ji kombinovali s jinou velikou legendou: legendou komunistického panslavismu. Dnes musíme trpce a s hanbou zjišťovat, že také Česi a Slováci mají ve svých řadách velký počet lidí, pro jejichž ukrutnost, sadism a zvrhlost je přívlastek "bestie" příliš slabým. V mnohých případech předčí ještě své nacistické předchůdce. Tato tragická situace, praví HL, měla by být pro nás příležitostí k opravdovému pokání a vyznání, že jsme si tak snadno a naivně zjednodušili situaci a nezodpovědně viděli hříchy zloby, nenávisti a nelidskosti jen u Němců. Že jsme byli tak nekritičtí k slabostem a nemocem vlastního lidu a zvláště, že jsme tak lehkomyšlně věřili komunistickému Rusku a zapomněli na surové a nelidské metody bolševické inkvisice. Zvláště jako příslušníci křesťanských církví v ČSR bychom měli činit pokání, že jsme mlčeli, když jsme měli protestovat ve jménu Ježíše Krista proti nespravedlnostem a surovostem při odsunu Němců, při provádění retribuice atd. V tom omamujícím reji kolem zlatého telete komunistického hejslovanství a v tom ovzduší, plném legendy o výhradní vině a bestialitě Němců, bylo velmi málo slyšet hlas církví, které především měly vydat mnohem živější a mocnější svědectví pravdě.

ZA SVOBODU - 10.3.1951 (8)

KURZY JAZYKA ANGLICKÉHO Upozorňujeme čtenáře, pokud mají zájem o zdokonalení se v jazyce anglickém, na dva kurzy angličtiny: 1) rozhlasem, 2) písemný kurs - FREE LESSONS IN ENGLISH. Prvý jest pro začátečníky i pokročilé vysílány téměř všemi rozhlasovými stanicemi každou sobotu a neděli. Zájemci obdrží každý měsíc zdarma učebnici. Adresa: pro NSW: Commonwealth Office of Education, University Grounds, Sydney. Druhý kurs jest pro ty Novoaustralany, kteří nemají možnost poslouchati radio, ani navštěvovati večerní kurzy pořádané pro emigranty. Přihlášený dostává učebnici s otázkami a úlohou, kterou odesílá na adresu jemu určeného učitele. Opravené úkoly obdrží zpět s novou učebnicí. Knižky i opravy uloh jsou zcela zdarma. Adresa: Commonwealth Office of Education, Box 3879, GPO, Sydney. Prosím upozorněte i své známe na možnosti učení se angličtiny - bez učitele a zcela zdarma.

NEJLEPŠÍM PROTILEKEM PROTI KOMUNISTICKÉMU JEDU JE ZNATI KOMUNISTICKOU teorií celou v celé nahotě. To by ovšem ještě nestačilo k boji proti komunismu. Je nám jasné, že proti komunistickému materialismu se nada účinně bojovat kapitalistickým nebo socialistickým materialismem. Nelze vymítati ďábla belzebubem. Jedině křesťanská nauka se osvedčila jako jediná hraza proti komunismu. Hraza proti komunismu nemůže být socialismus, neboť ten je, podle Lenina, prvním stupínkem vedoucím ke komunismu. A nelze sloužit dvěma pánům. Jedinou zbraní a jedinou taktikou proti komunistickým lzím je věčná pravda; proti komunistickému násilí křesťanská láska, proti materialismu křesťanský spiritualismus, proti kolektivismu křesťanský personalism, proti sociálním pseudo-reformám komunismu, sociální reformy podle papežských sociálních encyklik. Budme proto důslednými a vyvodme z toho praktické důsledky. Není možno vyvrhnout komunismus ze společnosti, dokud jej důsledne nevyvrhneme ze svých duší! (Z článku Komunistická taktika proti církvi, Prof. Dr. Dvorníka.)

=====
SOUHLASÍTELI S NAMI, PROPAGUJTE NAŠ LIST; STANTE SE ČLENY ČESKÉ N. SKUPINY
=====

ČESKÝ BOJ. Upozorňujeme čtenáře, kteří obnovují v tomto roce předplatné na list Českého národního výboru v Londýně, ČESKÝ BOJ, aby peníze poukazovali přímo administraci do Londýna. Předplatné činí na rok 10 shillingů (leteckou poštou £ 2,-,-) Poukazku adresujte: "Credit to The Czech National Committee (Český boj) 25, Rosedew Road, London W6 at The National Provincial Bank, Ltd., 33 St. James's Square Branch, London, SW 1."

ZA SVOBODU, list České Národní Skupiny v Sydney jest zasílán členům ČNS zdarma, příznivcům za úhradu expedičních výloh.

:::::

ZA SVOBODU (10.3.1951) - Informační list České Národní Skupiny v Sydney jest vydáván pro členy a příznivce. Expeduje tajemník ČNS: V. Cvrk, 9 Argyle Place, Sydney (NSW).

ZA SVOBODU - FOR FREEDOM - Information bulletin of Czech National Group in Australia. Issued nonperiodically for members only. (Not for Sale).
